

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze

Farnost (nepovinné): Kralovice – ERF

Zapisovatel či moderátor (nepovinné): M.Geiger

Kontakt (mail/tel. – nepovinné):

Základní otázka/název rozvíjející oblasti: **Na společné cestě**

- Touha po setkávání např. nad Písmem, kafe po mši. Toho je teď z důvodu covidu málo.
- Dvě formy – jsme součástí jedné farnosti, to je vzdálená forma společného putování. Druhá forma jsou pravidelné porady nás duchovních, jednání PRF a ERF.
- Máme svoje rodiny, se kterými putujeme společně, a se kterými bychom měli společně putovat i za Kristem – do jaké míry takhle putujeme? Jak můžu putovat s někým cizím, když za Kristem nedokážu putovat se svými nejbližšími. Mám zkušenost s modlitebním společenstvím, které se rozpadlo kvůli lidským slabostem a osobními nedorozuměními.
- Někteří kněží v mém životě mě ke společnému putování motivovali a přitahovali více, někteří méně.
- Kvůli malému počtu nás farníků se většina těch, kdo touží něco sdělit, má možnost sdělit to velké části farníků (relativně).
- Hlavní společné putování je společné slavení nedělní mše. Pozitivní je setkávání na kafe po mši a každé další setkání během roku.
- Ke společnému putování patří, že se někdy něco nepodaří. Zásadní by mělo být vědomí, že putujeme správným směrem, to by měli zaručovat naši kněží.
- V náš počet máme dost rozběhnutých forem vhodných ke společnému putování. Chybí nám ale nasměrování v hledání na to hlavní – na to, jak srozumitelně a účinně hlásat evangelium tam, kde jsme.
- Když něco drhne, modlím se Korunku Božího milosrdenství – to mi pomáhá.
- Vnímám znamení od Ducha sv. naše katechumeny, kteří mají velkou potřebu mluvit s druhými lidmi o Bohu a víře – měli bychom se jim více věnovat, více se za ně modlit, v nich je naděje Božího působení. Svou touhou sdílet svoji víru s druhými lidmi nás zahanbují.
- Otázka jak evangelizovat je velmi těžká, kladu si ji už od 18 let, to by měla být hlavní otázka tohoto našeho společného hledání.